

В СОРОК ЧЕТВЕРТЕ

Ось перетнув в сорок четверте
Потік сімейного струмка,
Не треба вже, кажу відверто,
І за шкідливість молока.

Мені в житті не довелося
Боротися із тим струмком
До цього дня, хоч все волосся
Біліє вже, як молоко.

Найперший день той незабутній,
Перед Покровою якраз,
Ще і сьогодні нам відчутний,
Що й осінь наче не для нас.

І, схоже, повезло з сім'єю
Мені таки, що не кажи,
Із половинкою моєю
Ще хочу довго й довго жить.

Не будемо гнівити Бога,
Все, що людині треба, є!
А більш не просимо нічого –
Тепер частіше віддаєм.

Молочних рік не варт чекати

Аж до своїх останніх днів,
Міцніше за сім'ю триматись,
Нема кисільних берегів.

Нехай ростуть гуртом онуки,
А ми радітимемо їм,
Щоб в сім'ях не було розлуки
І щастя вистачало всім.

То ж хай тече струмок у море
І не виходить з берегів,
Змиваючи біду і горе
Й відлякуючи ворогів.

Дата написання вірша: 2021-01-14